

ærede Medlem havde siddet i Tinget, den Gang Loven om Statstidenden vedtoges, vilde han ikke have været saa forbavset over det, han vilde da vide, at den Forudsætning, under hvilken vi her i Tinget arbejdede, og den Forudsætning, under hvilken „Statstidende“ blev gennemført, netop var den, at den skulde kunne bære Udgifterne, men ikke give noget Overskud. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) var den Gang Modstander af Forslaget om „Statstidende“ eller udtalte sig kritisk derom og udtalte en Bekymring for, at den skulde give betydeligt Overskud for Statskassen. I saa Henseende berøligede jeg som Ordfører for Udvalget ham, og det har ogsaa vist sig, at slaa til, der er Balance i Regnskabet. Formaålet med „Statstidende“ var ikke at skaffe Statskassen Indtægter, men at afskaffe det ganske forældede Privilegiesystem, hvorefter Blade havde Privilegium paa Annoncer, som ikke gennem disse Blade kom ud til den Læsekreds, for hvilken de egentlig vare bestemte. Ved dette Privilegiumsvæsen gjordes der Forskel paa Bladene og gaves der visse Blade en fortrinlig Stilling i Konkurrencen med andre. Af alle Grunde var det rimeligt at komme bort derfra, og ved Oprettelsen af en „Statstidende“ naaede vi til fuldstændig Ligestilling indenfor Pressen, hvilket ogsaa var Hovedformaålet med den. Saa sagde det ærede Medlem, at Grunden, til at „Statstidenden“ ikke gav Overskud, var, at man var saa flot fra Statens Side, at man afviste andre Annoncer end de egentlige officielle; man skulde tage flere Annoncer; der var Folk, der vilde annoncere i Bladet, og det vilde give Overskud. Ogsaa der taler det ærede Medlem uden at kende Sagens Historie, det ærede Medlem kommer paa tværs af sine Meningsfæller i Landstinget. Jeg vil i det hele taget anbefale det ærede Medlem at tage sig i Agt for sine Meningsfæller i Landstinget, det er farlige Folk, og det vil undertiden hænde, at han paa sin Bane vil komme til at krydse deres Vej. Da vi havde „Statstidende“ til Behandling, var det her nede fra foreslaaet, at den skulde optage andre offentlige Annoncer end de egentlig retslige og officielle, men det var det ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget, der udtrykkelig forlangte, at denne Bestemmelse skulde gaa ud, ellers vilde de ikke stemme for „Statstidenden“.

Jeg skal nu forlade dette Emne og knytte nogle Bemærkninger til det evigt tilbagevendende Tema, Skattelovene. Dog skal jeg berolige ærede Medlemmer med,

at det ikke vil blive den kommunale Skattelov, som jeg taler om. Den er der talt saa meget om, og navnlig gav det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) i Gaar et saa vægtigt Indlæg angaaende denne Lov, at jeg ikke skal fordybe mig i den. En eneste Bemærkning skal jeg gøre om den. Det er vistnok langt fra endnu gaaet ind i Bevidsthederne ude i Befolkningen, hvad det betyder, at de, der have under 800 Kroners Indtægt paa Landet, under 1,000 Kr. i Byerne og endvidere alle de, der ere fritagne for Statsindkomstskat, ikke ere underkastede den kommunale Skattelovs Regler, men at deres Skat kan fastsættes saa lavt, som Ligningsmyndighederne ville. Jeg har ved at se paa Skatteligningerne ude paa Landet lagt Mærke til, at i hvert Fald oppe i min Egn ere de, der have en Indtægt af under 800 Kr., ikke en lille Klut Mennesker, det er i de fleste Kommuner endog Flertallet af Befolkningen. Saa vidt jeg har kunnet se oppe hos mig, falde de $\frac{1}{8}$ af en Landkommunes hele Befolkning under denne Grænse af 800 Kr., det vil sige, at vistnok 90 pCt. af dem, man har Ret til at kalde Smaafolk, overhovedet ikke berøres af den kommunale Skattelovs Regler. Naar der tales om, at den kommunale Skattelov plyndrer Smaafolk, er den nøgne Sandhed, i alt Fald for Landets Vedkommende, den, at 90 pCt. af dem, som man overhovedet med nogen Ret kan kalde Smaafolk, aldeles ikke falde ind under den, ny Lovs Regler. Jeg tror, at naar dette gaar tilstrækkeligt op for Befolkningens Bevidsthed, vil Talen om den kommunale Skattelov blive væsentlig anderledes. At der maaske blandt de resterende 10 pCt. vil kunne være enkelte Tilfælde, hvor man ved at anvende de ny Regler er kommen til at tage for haardt, skal jeg ikke paa nogen Maade benægte. Men dette Spørgsmaal vil blive taget op, naar det Materiale, som den ærede Indenrigsminister nu samler, engang kommer til at foreligge for os.

Endnu en Bemærkning om den kommunale Skattelov skal jeg rette til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Han har flere Gange næynt en Fortolkning af § 7 i den kommunale Skattelov, og denne Fortolkning har han mærket med mit Navn, og derfor er det rimeligt, at jeg tager mig lidt af den. Han sagde, at den Fortolkning, hvorefter de, som have over 800 henholdsvis 1,000 Kr. i Indtægt, men ikke svare Statsindkomstskat, ogsaa skulde kunne behandles efter frit